

Милијана Балетић

Субота, 24. фебруар 2024.

УТЕГНУТИ СИСТЕМ БОЛЕСНИХ ИДЕОЛОГИЈА

Јес да ми тешко пада, али – мора се мајсторима одати признање за успостављени поредак у којем – нема тога сручњака који ће данас распетљати ту погибелну симбиозу лицемера и будала, која је од данашњице направила планетарну лудару...

Ево сам се у чуду нашла! Не знам како да се уклопим у ова модерна времена постављена на правилима избрисаних граница у свему што човеку на памет пасти може! Нема више стриктно, ово је лаж ово је истина! Ни у чему тога више нема! Још је било и добро кад се ту само замене места, човек се пре разавети! Данас је то уситњени микс – удробљено и једно и друго! Тога експерта нема који ту може разабрати шта је шта!

А онда је то забетонирано – светим правилом – „сви имају право на своје мишљење“! Откад је то „озакоњено“ – сваки лицемер, или будала, позове се на „своје мишљење“ и поносно каже – „то је моје мишљење“?! И ту нема више – ту је збогом памети! Затворен круг лудила!

Ови први, који итекако знају шта је шта – они имају „мишљење“ јер имају задатак! Ови други што не знају, њих и не интересује да знају, јер „имају мишљење“!

Изеш онда било коју истину пред таквим „мишљењем“?! Нема те истине која је од таквог „мишљења“ јача! Сва истина овога света пред „њиховим мишљењем“ пада у воду!

Толико је то „мишљење“ постало „аргумент“ да данас шта год, или коме год падне на памет – или му падне тамо где би памет требала да буде смештена – има право на „мишљење“ и – тачка?!

То је та погибелна симбиоза лицемера и будала која је од данашњице направила планетарну лудару!

Ако се лицемери гласну са мишљењем, а будале их подупру – цаба сте крчили – већина одлучује! Већина је демократија, а демократија је наша насушна потреба и циљ за који сви гинемо – заправо гину они којима се демократија утерује!

Е, ово је рецепт за све чега се год уватите!

То „право на мишљење“ је неприкосновено – не само над људским делима – и у Божија дела је задрло! Заправо – и од ово двоје направљен је микс! Ко год хоће ту му је и право да се свако јутро кад се пробуди прво опипа (јер, ствари се преко ноћи мењају), а може и одокативно, и онда одлучи у ком ће полу тога дана да се представља и живи?! Оно што ми се посебно свиђа – може и мешовито – одпола једно, допола друго! Може и чисти микс, где нема тога стручњака који би могао са сигурношћу гарантоват где почиње допола, а где одпола!

Некад се и тачно знало – и било у складу са здравим разумом – да вам највиша опасност по живот прети од оних против којих радите. Е, данас је обрнуто – виша вам је опасност од оних за које радите! Јер кад лицемери убију свога делатника, будале одмах имају „логично“ мишљење да га је „логично“ убила супротна страна! „Логично“ – радио је против ње!

Колико су их само из те „логики“ поубијали по Србији за време Слобе, не би ли му доакали! Ја сам сваки пут, кад се неки његов противник одвоји својим нападачким „умијећем“, чекала тренутак кад ће им – у борби против „злоћестог“ Слобе – „ућинковитији“ бити мртав!

Ево данас Наваљни – то што им је опослио жив, опослио је – сад дела мртав! Цаба је то што – нема те здраве логики, када се постави оно златно латинско правило *cui bono* (у чију корист) – која ће закључити да је смрт опозиционара Алексеја Наваљног у затвору корисна Кремљу и Путину кога чекају, 15. марта, избори за председника Русије! Али, ово и нису работе намењене таквој логици!

Једино ако није, заиста – преминуо природном смрћу! Мада, много је он био битан уполсени делатник у рукама мајстора да би се надао природној смрти! Е, ако није то – живо ме интересује виртуозност којом су успели да га – у затвору, у сред Русије „одраде“ за ову другу фазу у којој ће им чинити посао?!

Да је то затвор у њиховим државама где „природном“ смрћу умиру – као што им је умро онај педофил Епштајн, који је имао читави списак западњачке врхушке корисника педофилских услуга на – за то специјално купљеном изолованом острву у Америци – то би било „нормално“?! И не само „нормално“ него – лаганица за извести!

Међутим – за маестрално обављени задатак око Наваљног – капа доле!

Ове наше овде за време Слобе позавршавали су у ходу, без муке! Опустено! Проуче им путању, одреде најповољније место за натрчавање на метак – тако да је то за њих била скоро рекреативна забава – са изузетним учинком!

Не да су се извештили, него само тако?! Ја данас кад видим неке од делатника како су напаљени против појединих легитимно изабраних вођа по државама – сваки дан чекам вест кад ће их угасити ови који су их запалили да проносе буктињу у њихову корист! И – није такав метак намењен делатницима – будалама је намењен! Кад будале подигнеш – завршио си посао!

Право да вам кажем ја нешто стрепим и над овим нашим првацима међу делатницима у Србији! Они су ми за бригу! Некако ми се све чини да су са послом, из прве фазе, при крају! Што би се рекло – то што су могли живи – скоро да су обавили!

Ево и Наваљни, то што је урадио жив урадио је, ту је достигао максимум! Сад иде ова друга фаза! Нема ти ту код њих половично – има до краја да се искористи – и жив и мртав! Нема беспосличења по затвора док ти учинак пада – кад већ можеш мртав одрадити што ни жив ниси могао!

Једино што ме у овом ребусу око Наваљног мучи – знам решење, а не знам шему којом су до решења дошли – под условом да није било природно – морам ово поново да нагласим!

У тој спортској дисциплини званој „штафета“ – ја теби, ти њима, они њему – неко га је нечим морао нахранити или напојити?! Оно што је сигурно – тим извршилаца – морао је бити састављен искључиво од домаћих играча?! Сад, колико их је ту и ко је све у игри учествовао, питање је!

На пример, жена му Јулија Наваљни, ем лепа, а и паметна! Кажу ови што прате не патишу – да баш зна и да ужива у животу! А тек што је угледна – цео Запад је стао уз њу и једногласно је подржао да – с пуним правом – седне на престо свога мужа?! А она два, веома добра типа (руски бизнисмен Евгеније Чичваркин и бугарски новинар Кристо Грозев), о чему су испливале њене заједничке фотографије с њима и рачуни о боравцима и обиласку светских дестинација и летовалишта, биће да је то било чисто братско-сестринско дружење!

Да занемаримо фрајере, она ти ту сад једним ударцем наследи опозиционо место вође и само тако препознатљиву „фирму“ – око рекламе не мора да се мучи – посао разрађен и то оно, баш! А тек западњачки фондови за „демократизацију“ Русије, прилично повелики, како се и види са

једног снимка (опет оних што не патишу) где Алексеј Навалњи у једној забаченој кафани седи за столом са агентом МИБ Џејмсом Вилијамом и тражи од њега 10-20 милиона долара годишње за потребе обојене револуције у Русији!

И ти Руси, вала, кад се намераче за неким иду до у детаље! Поштен човек, а ево и жена, не може ни проговорит ни отић неће да се мало с неким опусти, а да они то не прибележе, ем тонски, ем сликом – бездушници једни?! Где је ту сад разумевање за њен бол и потребу да јој се неко нађе док пати за мужем који јој је иза решетака! Лакше је кад имаш некога да с њим поделиш тугу! Поготово се то лакше поднесе боравком на ексклузивним местима, него да се сад затвори у своја четири зида и за једину дестинацију одредити обилазак вољенога мужа у затвору?!

После свега, да није ових западњака који јој се нађоше, то се од туге не би могло гледат?! Они су са њом отворили и Минхенску безбедносно конференцију, 16. фебруара, тог истог дана – кад јој је „Путин убио“ мужа, да нам – док се овај још није ни о'ладио – објасни све о „диктатури“ и „диктатору“, који је од ње направио уцвељену удовицу?!

Е, што ти случајности знају нанизат догађаје – никад човек то не би мога смислит?! Ево сад на пример ово! Само што је Такер Карлсон урадио онај интервју са Путином који одјекну као бомба и однесе колосалну планетарну победу над западњачком пропагандом, не прође ни недеља дана „уби Путин“ Навалњог и сва слава покупљена интервјуом паде у воду?! И, нека то – „но ње га уби“ тачно на дан отварања Минхенске конференције, па је и удовица Јулија – неплански – наврат нанос заупуцала у Минхен и још успут морала састављат говор којим ће се тамо обратити – како би и безбедносно конференцију ова прича обележила?!

Имала је она још једну улогу на том скупу на којем – како испаде према том њеном задатку – сви спонтано долазе ко како стигне, ако немају шта да раде, или у пролазу док чекају аутобус, наврате мало, успут седа где ко хоће – онако опуштено кроз?! Тако ти они, како нам исприча наш председник Вучић – немаше где друго да сместе утучену Навалњу него – буп поред њега – председника Србије! Сва срећа што је он ту „непрепозна“, па самим тим није ни успео да јој искаже дужно поштовање, проћаска с њом, изјави саучешће – просто јој се онако видно посвети! А даје „препознао“ – морао би!!! Те тако – благодарећи том „непрепознавању“ – прођосмо кроз иглене уши да се не замеримо Кремљу и сврстамо уз ожалошћени Запад!

Навалњог – кога је „убио Путин“ – ево и у Србији „жале“ палећи свеће и полагајући цвеће по градским трговима где су изложили његове фотографије?! И сад, зове мене моја најближа могућа рођака, ето само што је још нисам родила, и каже: „Знаш ли ти да је Брајан Брковић из Црне Горе, унук Јеврема Брковића и син Балше Брковића – главни у Војводини за 'Србију против насиља' и да сад организује и ово 'опело' за Навалњог? Могла би и о њему нешто да напишеш!“ Те јој ја отпиши: „Све знам, али нећу перо да умачем у г....!“